

El camí fins al 2050

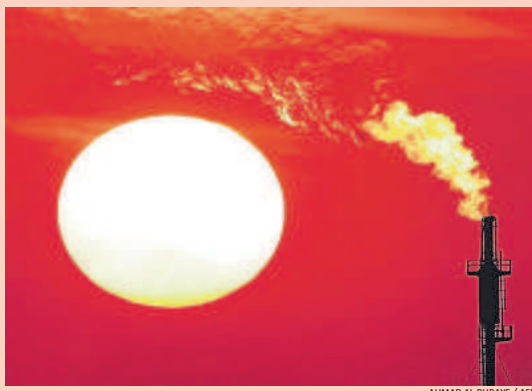
Vaclav Smil creu que és altament improbable arribar a la descarbonització completa aquesta data

Justo Barranco

Sense la presència a l'atmosfera de gasos com el diòxid de carboni, el metà, l'òxid nítrós i l'ozó, la superfície del planeta Terra estaria sempre congelada a uns 18 graus sota zero, recorda Vaclav Smil, un expert en energia que va escriure el seu primer article sobre el canvi climàtic fa mig segle, així doncs, "no descobrim res si afirmem que aquests gasos poden afectar el clima". Ja el 1896, el físic i químic Arrhenius aventurava que duplicar els nivells preindustrials de diòxid de carboni podria elevar la temperatura de la Terra entre cinc i sis graus.

Però, subratlla Smil a *2050. Por qué un mundo sin emisiones es casi imposible*, les evidències no han tingut cap efecte sobre els nostres comportaments i només el 1988 es va començar a fer més atenció pública al canvi climàtic, cosa que ha suposat ja 1,1 graus d'escalfament global. I moltes cimeres i acords per limitar aquest escalfament. Tot i això, Smil (Pilsen, 1943) llança una galleda d'aigua freda a les expectatives i no creu que es pugui a dur a terme la descarbonització del subministrament energètic mundial per al 2050. Res no apunta a això, ni el camí recorregut ni la història de les transicions energètiques, i molt menys el que suposa: les nacions riques haurien de gastar anualment entre el 15% i el 20% del seu PIB.

Per començar, apunta amb fletxa, la gent no s'adona que encara no hem començat a reduir l'ús de

AHMAD AL-RUBAYE / AFP

2050. POR QUÉ UN MUNDO SIN EMISIONES ES CASI IMPOSIBLE
Vaclav Smil

Arpa | paper, 14,90 € | e-book, 12,99 €

combustibles fòssils i la nostra dependència ha augmentat perquè ara cremem un 50% més que fa un quart de segle. Per continuar, l'extracció dels minerals necessaris per a la revolució energètica suposarà una destrossa mediambiental difícil d'imaginar, sigui el coure o el liti, l'extracció del qual s'hauria de multiplicar per 40. També caldrien centenars de milers de tècnics qualificats que no hi ha. I això en un context en què moltes nacions en desenvolupament –l'Àfrica passarà de 1.200 a 2.500 milions

d'habitants– han vist com la Xina creixia i quadruplicava la seva combustió de carboni d'origen fòssil. I, diu, països com Dinamarca són un exemple renovable perquè no produeixen productes que necessiten gran quantitat d'energia: però es fabriquen en altres països.

La transició que s'acosta, adverteix, no té comparació en velocitat i escala i implica a més transformar la producció de milers de milions de tones de ciment i acer i centenars de tones de plàstic i amoníac, i idear nous motors primaris per a tots els transports, inclouent-hi 120.000 vaixells de la flota mercant. Les transicions energètiques es dilaten –el petroli no va superar el 25% dels combustibles fòssils fins a final dels cinquanta– i per al 2030 el món serà molt lluny de reduir les emissions un 45% com es estava planejat: caldria eliminar les de la Xina i EUA. La completa descarbonització no estarà el 2050, però, subratlla, que la temperatura no passi d'1,5 graus depèn també que sapiguem limitar el CO2 de l'agricultura, la ramaderia, la desforestació i l'eliminació de residus, una quarta part de les emissions del planeta.

MANAGEMENT PONTIFICIO

Javier Fernández Aguado

Lid editorial
Còrdova, 2025
364 p. | paper, 24,85 €

Durant més de dos mil anys, l'Església catòlica ha estat dirigida per 266 papes, cadascun afrontant desafiaments únics. Aquest llibre repassa les estratègies dels papes que van deixar un llegat més significatiu en la gestió. Juntament amb les decisions de Lleó I –valentia en el govern–, Gregori VII –obrir-se als nous vents–, Bonifaci VIII, Gregori XIII, Juli II i Joan Pau II, de què destaca el lideratge personal i directiu, hi afegeix les de personatges clau que no van arribar al Pontífex, però van ser decisius en la direcció de l'Església.

EMPRENDER CON CALMA

Patricia Araque

Arpa
Barcelona, 2024
224 p. | paper, 19,90 € | e-book, 12,99 €

Experta en emprendoria, l'autora desmunta amb humor el mite de l'emprenedor de Silicon Valley. L'home genial que crea en un garatge un negoci revolucionari i el ven a una multinacional després de canviar el món i generar admiració. Una trampa amplificada per gurus, consultors i emprenedors que acaben sacrificant la seva vida. Ella proposa una perspectiva feminista, col·lectiva i que anteposa l'empatia a l'ego tant de l'èxit com del paper de l'emprensa en la vida dels qui la impulsen i en la societat a què serveixen.

EL CRECIMIENTO DE LA INFORMACIÓN

Javier Jurado González

Tecnos
Madrid, 2024
498 p. | paper, 28,50 € | e-book, 23,99 €

Un recorregut a través de diferents disciplines per a la història del creixement tendencialment inevitable de la informació. Aquesta informació que teixirà amb les primeres tecnologies basades en pedra i foc el nostre procés d'hominització fins a irrompre en la primera de les grans revolucions de la informació que han marcat la història humana: la revolució del llenguatge que ens constitueix com a espècie, ens fa triomfar sobre la resta d'homínids i provoca la revolució neolítica.

Josep Soler Albertí

Economista i conseller executiu d'EPFA España

Crèdit transparent al consum

El crèdit hipotecari és el més rellevant en l'endeutament global de les famílies. Tot i això, es tracta de préstecs ben regulats, transparents i amb costos competitius i ajustats. Tot el contrari dels préstecs personals i al consum, que fins ara han estat insuficientment reglamentats, amb alta opacitat i a tipus d'interès molt alts (en part per les menors garanties), amb comissions molt elevades per als prestatraris, i amb una bossa de préstecs ràpids concedits per entitats no regulades i fins i tot pròperes a la usura.

Tot i el seu volum més baix a Espanya (100.000 milions) respecte a l'hipotecari (500.000 milions), el crèdit al consum és responsable d'una proporció molt més elevada d'episodis sobre endeutament, morositat i incidències personals amb gravíssimes conseqüències per a les famílies. Pensem que més d'una quarta part d'aquests crèdits es contracten per motius d'liquiditat personal i una altra quarta part per accedir a vacances i compra de vehicles de lleure. La modalitat *revolving*, bàsicament a través de targetes de crèdit i amb costos especialment alts, és una font d'abundants contenciosos i reclamacions presentades al Banc d'Espanya.

La nova directiva europea (UE 2023/2225) de crèdit al consum, la transposició de la qual al dret espanyol ara està en procés, podria representar una millora en l'actual panorama de descontrol en aquests préstecs, tot i que segurament insuficient. Alguns elements a transposar a la norma espanyola seran importants: s'estén la regulació dels crèdits al consum a microcrèdits fins ara fora de normativa; s'hi incorporen mesures de transparència i es planteja el control de la usura que perviu desgraciadament en una part no irrellevant de l'oferta d'aquests crèdits. A més, la nova directiva reforça les normes de conducta que han de seguir els prestadors (usualment establiments financers de crèdit o bancs), prohibeix la publicitat enganyosa actual que per exemple anima a endeutar-se "per viure millor", i imposa

Normativa
La nova directiva de la UE incorpora mesures de transparència, publicitat enganyosa i control a la usura

l'exigència d'avaluar les necessitats reals del client i la seva solvència, que li hauria de permetre la devolució del capital.

Per aplicar-ho tot, apareix la figura de l'assessor professional i del servei d'assessorament, com passa en inversió (MiFID 2), en crèdit hipotecari (LCCI) i en assegurances (RDL de distribució d'assegurances). Es preveu assignar-los la funció d'assessorar el client en matèria de deutes i conèixer-lo per prevenir possibles dificultats per complir els compromisos que implica endeutar-se. Serà, com en els altres mercats financers esmentats, un servei que exigirà ser ofert per professionals formats, certificats i amb exigència d'actualització contínua.

Serà un primer pas positiu per prevenir abusos, garantir la competència, protegir el client i reduir les incidències comunes que tant repercuteixen en el cada vegada més exigible benestar financer, amenaçat per un enquistat i majoritari analfabetisme financer. |

Posta de solen una refinèria a Bagdad, al desembre

=====
Avui, es crema un 50% més de combustibles fòssils que fa un quart de segle